

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cremonensi Et Vercellensi Episcopis apostolicæ sedis Legatis, & Reginensi
electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

runt publicè anathemati subiacere; ipsi Vwaterfordensi Episcopo artius inhi-
 bentes ne communicare in aliquo præsumeret
 Clerico memorato. Sed idem Episcopus
 inhibitionem huiusmodi vilipendens, tam
 in corporali quàm in spiritali mensa ead-
 em die ac deinceps ipsi Thomæ commu-
 nicare non metuit, quemadmodum per
 testes didicerant iudices supradicti. Et li-
 cèt idem Episcopus in testes & eorum tes-
 tificata eadem die obicere noluisse, ac ab
 ipsorum conspectu contumax discessisset,
 ad ipsius malitiam convincendam non so-
 lum ei alterum, sed etiam tertium & quar-
 tum diem ad ultimum eadem perempto-
 rium indixerunt. Quo nullatenus compa-
 rante, nec sufficientem ad eos responsalem
 mittente, dum ipsis per attestaciones quas
 nobis sub sigillis suis dicti iudices destina-
 runt, de violentia ipsi Lesmorensi à Vva-
 terfordensi Episcopo irrogata & injectio-
 ne violentarum manuum constitisset, assi-
 dentibus eis viris prudentibus & discretis,
 tam ipsum in canonem latæ sententiæ inci-
 disse quàm omnes fautores suos candelis
 accensis & pulsatis campanis excommuni-
 cationis publicè nuntiarunt, auctoritate nos-
 tra præmissa Archiepiscopo injungentes
 ut ipsum excommunicatum per suam fa-
 ceret provinciam nuntiarum, & sibi rerum
 spiritalium curam, donec in sententia per-
 durandum duceret, interdicens, sepefa-
 tum Lesmorensis Episcopum in corpora-
 lem possessionem auctoritate nostra indu-
 ceret Ecclesiæ Lesmorensis, adicientes ei-
 dem ut tam clero quàm populo Vwater-
 fordensi sub interminatione anathematis
 districtius inhiberet ne ipsi Episcopo in ex-
 cōmunicacione pertinaciter existenti præ-
 sumerent in aliquibus obedire, sed potius
 ipsi Metropolitanò reverentiam omnimo-
 dàm exhiberent. Sed ipsi Clerici facti salu-
 tis propriæ contemptores, dicto Episcopo
 participare ausu temerario præsumentes,
 eidem Archiepiscopo injunctam ipsis reve-
 rentiam impendere noluerunt. Propter
 quod idem Archiepiscopus in ipsos excom-
 municacionis sententiam promulgavit,
 quam ipsi iudices duxerunt postmodum au-
 thoritate apostolica confirmandam. Quo-
 circa fraternitati vestræ per apostolica
 scripta præcipiendo mandamus quatinus
 prædictas sententias, sicut rationabiliter
 sunt prolatae, faciatis usque ad satisfactio-
 nem condignam per censuram ecclesiasti-
 cam appellatione remota inviolabiliter ob-
 servari, contradictores, si qui fuerint, vel
 rebelles per subtractionem beneficiorum,

si necesse fuerit, sublato appellationis ob-
 staculo compescendo. Ut autem dictus
 Vwaterfordensis Episcopus de sua non pos-
 sit malitia gloriam, eundem cum litteris
 vestris ad nostram præsentiam dirigatis,
 Quod si non omnes &c. duo vestrum &c.
 Datum Signiæ vi. Kal. Iulij, anno xv.

CREMONENSI ET VERCELLENSI
 Episcopis apostolicæ sedis Legatis, &
 Regimenſi electo.

Licet secundum Apostolum, qui epis-
 copatum desiderat, bonum opus de-
 siderat, si tamen Episcopus nominis non
 exequatur effectum, unde dolere possit in-
 venit, quia de primatu quem in terris ob-
 tinet, confusionem expectat in cælis. Cum
 enim esse debeat ut oliva fructifera in do-
 mo Domini, & tamquam lignum planta-
 tum secus decursus aquarum, reddere fru-
 ctum tempore suo, si non fructificat, non
 absurdè comparatur ficulneæ quæ fructus
 non edit acceptos, & terram sterilem red-
 dit sub umbra nociva inutiliter occupa-
 tam. Talis Episcopus tanto gravius cadit
 interiùs apud Deum quanto altius videtur
 exteriùs apud homines ascendisse. Pericu-
 losus est talibus ad episcopatum ascensus;
 sed tanto periculosior est episcopatus re-
 tentio, cum quis sollicitudini non sufficit
 pastoralis, quanto efficacius per experien-
 tiam suæ insufficientiæ didicit onera præ-
 sulatus, & retinentem accusat ambitio
 quem recipientem exactio debuerat excu-
 sare; cum in talibus adesse debeat co-
 acta voluntas & voluntaria coactio non deesse,
 ut se cogi non renuat & velle non au-
 deat ne cogatur. Expediit ergo Prælato qui
 nequit in prælatione proficere quod effi-
 ciatur unus de parvulis, & descendat exte-
 riùs ut intus ascendat, & in minori profi-
 ciat qui deficit in majori: quia non in su-
 blimitate graduum, sed in amplitudine ca-
 ritatis acquiritur regnum Dei, apud quem
 non gradus elegantior, sed vitæ melioris
 actio comprobatur. Vnde prudenter ani-
 mæ suæ consulat & honori * [Iohannes]
 Brixienſis Episcopus, si episcopatu corpore
 cederet cui videtur utilitate cessasse. Cum
 enim, sicut ex litteris vestris accepimus,
 linguæ sit officio destitutus, & lingua Præ-
 lati esse non debeat alligata, exequi non
 poterit prædicatoris officium mutus & an-
 nuntiare populo scelera sua, cujus sangui-
 nem Deus de manu Prælati requiret; cum
 etiã grandævus ætate, confectus senio,
 & præ longæ infirmitatis angustia sit effec-
 tus inutilis Ecclesiæ Brixienſi, nequit as-

Epist. 144.
 Ut Brixienſis
 Episcopus ad
 cessationem cogatur.

cendere ut in die belli pro domo Domini se murum opponat ascendentibus ex adverso. Si sic est, sponsi caret amplexibus, licet habere sponsum videatur, Ecclesia memorata, cum sponso carere tolerabilius sit quam sub inutili sponsi nomine incommoda viduæ sustinere. Ne igitur sub umbra matrimonij diu portet onera viduitatis Ecclesia supradicta, cum sit providendum non tam Prælati in Ecclesiis quam Ecclesiis in Prælati, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus, si præmissis veritas suffragatur, supradictum Episcopum ad resignationem episcopatus moneatis prudenter & efficaciter inducatis. Qui si prudenti meditatione prævidere voluerit quid expediat, voluntate præveniet cessionem, & cessio longæ monitionis instantiam nullatenus expectabit, ut non quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi quærere videatur, & voluntaria cessio notam ambitionis excludat. Sed si cedere sponte noluerit, cum frequenter petierit à cura & sollicitudine per nos Ecclesiæ Brixienfis absolvi, & in manu bonæ memoriæ Geraldii Albanensis electi tunc apostolicæ sedis Legati ordinationem posuerit Ecclesiæ supradictæ, nec liberum sit suæ voluntatis arbitrium in superioris iudicium jam translatum, quia frequenter nobis illuderetur à subditis si deambulatoria esset subditorum voluntas ad examen cognitionis nostræ delata, ab eodem Episcopo Ecclesia sæpedita soluta, faciatis eidem iuxta formam prioris mandati nostri de tali persona per electionem canonicam provideri per quam auferatur temporis iactura præteriti & futuri commoditas conferatur, ipsaque nobis & Ecclesiæ Romanæ manifeste fidelis sit & devota, providentes nihilominus eidem Episcopo in certis redditibus, de quibus competenter valeat sustentari. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Signæ 11. Non. Augusti, anno xv.

*ABBATI MONASTERII
sanctæ Mariæ Dolensis, ejusque fratribus
tam presentibus quam futuris regularem vitam
professis in perpetuum.*

*Epist. 143.
De confirmatione privilegiorum.*

Effectum iusta postulantibus indulgere non solum vigor æquitatis, verum etiam ordo exigit rationis, præsertim quando petentium voluntates & pietas adjuvat & veritas non relinquit. Quocirca, dilecti in Domino filij, vestris iustis postulationibus clementer annuimus, & ad exemplar prædecessorum nostrorum felicitis recordationis Raschais, Calixti, Anastasij, Adria-

ni, Alexandri, Lucij, & Celestini Romanorum Pontificum præfatum monasterium sanctæ Dei genitricis semperque virginis Mariæ Dolensis, quod ad jus & proprietatem beati Petri pertinere dinoscitur, in quo divino mancipati estis obsequio, cum omnibus ad ipsum pertinentibus apostolicæ sedis privilegio roboramus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium &c. usque omnino consistant, in quibus hæc propriis duximus vocabulis exprimenda. Ecclesiam videlicet sancti Martialis, Ecclesiam sancti Andreæ Apostoli, & sancti Martini sitas apud castrum Radulphi. Ecclesiam sancti Dionysij extra castrum prædictum, cum sexaginta solidis censualibus ab altero Capellanorum ipsius Ecclesiæ reddendis. Ecclesiam sancti Stephani protomartyris, sancti Germani confessoris, & aliam Ecclesiam beatæ Mariæ in burgo Dolensi. In episcopatu Bituricensi, Vodolensè monasterium cum pertinentiis suis, videlicet Ecclesiam parrochiam beati Petri de Bonnet, Ecclesiam de Ambras, Ecclesiam de Chodac, Ecclesiam de Conde, cum aliis suis appendentiis, monasterium de Cella cum parrochia sua, & Capellam sancti Petri de Brioria, Capellam sancti Germani cum pertinentiis, Ecclesiam de Meulent cum Capella sancti Romuli, monasterium de Vriaco cum Ecclesiis & Capellis suis sancti Martini de castro, sancti Nicolai, sancti Christophori, sancti Martiniani, sancti Silvei, Ecclesiam de Olcas, & novam Ecclesiam, Ecclesiam de curte sancti Victoris cum parrochia sua, Ecclesiam de Sargiaco cum appendiciis suis, Ecclesiam de Mesples, Ecclesiam de Ortenay, Ecclesiam de Arfolio, Ecclesiam de Parnay, Ecclesiam de Sotbers, Ecclesiam de Arconcio. Capellam sanctæ Mariæ & sancti Hilarij, Ecclesiam de Fargines, Ecclesiam sancti Pauli extra muros civitatis Bituricensis cum parrochia sua, Ecclesiam de Vorle, Ecclesiam de Prada cum Capellis de Cusienc, sanctæ Mariæ, sancti Ursini & sancti Christophori, cum Ecclesiis de Visdon, Ecclesiam sancti Stephani de castro Melani cum Ecclesiis & Capellis suis, & Capellam sanctæ Mariæ, sancti Silvani, sancti Petri, & sancti Martini, Ecclesiam sancti Ianuarij, Ecclesiam de Vriaco, Ecclesiam de Vico cum Capella de Albeis, Ecclesiam sancti Petri de Bosco, Ecclesiam sancti Hilarij de Bornois cum Capellis suis sanctæ Mariæ de castro Lineris, sancti Martini de Bornois.